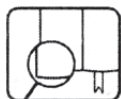

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
EDIȚIA INSTRUCȚORI

Făgăduința: legământul cel veșnic al lui Dumnezeu

de Gerhard F. Hasel

aprilie – mai – iunie

2021

©2020 General Conference of Seventh-day Adventists®.

Toate drepturile rezervate.

Titlul în original: *The Promise: God's Everlasting Covenant*

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția instructori, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris în prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acestora.

Studiile Școlii de Sabat pentru majori, ediția instructori, sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor: Gerhard F. Hasel

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Denisa Olariu

Redactare: Gianina Floricel

Lectura traducerii, adaptare: Florian Ristea

Corectură: Lavinia Goran

Tehnoredactare: Irina Toncu

Copertă: Liliانا Dincă

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa Bibliei, București, 2012.

La citatele din lucrările lui Ellen G. White este indicat numărul paginii din original, care apare și în ediția electronică în română și în unele ediții tipărite, în text, între paranteze pătrate.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HASEL, GERHARD F.

Făgăduința : legământul cel veșnic al lui Dumnezeu / de Gerhard F. Hasel ;

trad.: Denisa Olariu. - Pantelimon : Viață și Sănătate, 2021

ISBN 978-606-911-956-3

I. Olariu, Denisa (trad.)

Cuprins

Legământul	4
„Lecțiune” sau emisiune?	6
1. Ce s-a întâmplat?	11
2. Abecedarul legământului.....	21
3. „Pentru toate neamurile de oameni, în veci”	32
4. Un legământ veșnic	43
5. Copii ai făgăduinței.....	54
6. Sămânța lui Avraam.....	65
7. Legământul de la Sinai	75
8. Legea legământului.....	86
9. Semnul legământului	97
10. Legământul cel nou.....	108
11. Sanctuarul noului legământ.....	119
12. Credința legământului.....	130
13. Viața în noul legământ	141

Legământul

În 1588, o tânără femeie cu origini englezești, însărcinată în luna a șaptea, privea spre mare, iar ceea ce a văzut, adică Armada spaniolă, cu 130 de nave bine înarmate care plănuiau să invadeze insula, a speriat-o atât de tare încât a intrat în travaliu prematur, moașă fiindu-i *frica*.

Într-adevăr, frica urma să fie o descriere excelentă pentru copilul ei, Thomas Hobbes, care a devenit unul dintre cei mai mari teoreticieni politici ai Europei. Trăind într-un timp când Anglia era sfâșiată de războaie civile și de o violență religioasă neîncetată, Hobbes scria că, fără o guvernare puternică, atotcuprinzătoare, omenirea își ducea existența într-o stare de frică perpetuă – frica de instabilitate, frica de cucerire și, mai presus de orice, frica de moarte. Oamenii trăiau într-o stare pe care el a numit-o de „război al tuturor împotriva tuturor” și, dacă nu se intervenea cumva, viața umană avea să fie „pustie, săracă, dezgustătoare, brutală și scurtă”, avertiza el.

Care era soluția? Hobbes a spus că exista una singură: oamenii trebuiau să se așeze sub o singură putere, care să reducă toate voințele lor la o singură voință și care să exercite o autoritate totală asupra lor. Deși urma să exercite o supremație absolută asupra poporului, puterea sau suveranitatea aceasta – fie ea reprezentată de un singur om sau de o adunare de oameni – avea să pună capăt condițiilor îngrozitoare care făceau ca viața oamenilor să fie instabilă și plină de teamă. Cu alte cuvinte, oamenii dobândeau pace și siguranță în schimbul tuturor drepturilor lor. Acest transfer de putere de la popor la suveran este ceea ce Hobbes numește „legământ”.

Totuși, ideea de legământ nu s-a născut odată cu Hobbes. Dimpotrivă, cu mii de ani în urmă, Dumnezeu a făcut un legământ cu poporul Israel; un legământ ale cărui rădăcini se regăsesc, de fapt, și mai înainte în timp. Spre deosebire de legământul lui Hobbes, care a fost inițiat și promulgat de popor, legământul acesta a fost inițiat și promulgat de adevăratul Suveran, Creatorul cerului și al pământului. În plus, deși legământul lui Hobbes a fost motivat de frică, legământul lui Dumnezeu este motivat de dragoste, de dragostea Lui pentru rasa umană căzută, de o dragoste care L-a dus la cruce.

Astfel, noi Îl iubim pe Dumnezeu datorită a ceea ce a făcut Isus pentru noi. Și, la fel ca în legământul lui Hobbes, în care supușii trebuiau să se predea suveranului, și noi Îi predăm lui Dumnezeu căile noastre păcătoase, temerile noastre, noțiunile noastre strâmbe despre ce e corect și ce e greșit. Facem acest lucru nu pentru a obține ceva în schimb, ci pentru că deja ni s-a dat tot ceea ce Suveranul putea oferi mai bun: pe Isus Hristos și răscumpărarea care se găsește doar în El.

Cum funcționează aceasta? Este la fel de simplu precum un schimb: Hristos ia păcatele noastre și ne dă neprihănirea Lui, astfel ca, prin El, noi să fim socotiți neprihăniți ca El. În felul acesta, păcatul nu mai este pus în seama noastră; nu ne mai ține separați de El. Criminalii, cei care comit adulter, bigoții, mincinoșii, hoții și până și cei care comit incest pot fi considerați neprihăniți. Iar acest dar minunat, această atribuire a neprihănirii, ajunge la ei numai prin credință. De unde și expresia „neprihănire prin credință”.

Dar nu se termină nici aici. Toți păcătoșii, indiferent de păcatele comise, pot să intre într-o relație cu Dumnezeu prin Isus, pentru că sângele Lui aduce nu doar iertare, ci și curățare, vindecare și restaurare. Prin Isus Hristos suntem născuți din nou și prin intermediul acestei experiențe Dumnezeu scrie Legea Lui cea sfântă pe tabla de carne a inimii noastre. Prin urmare, criminalii, cei care comit adulter, bigoții, mincinoșii, hoții și cei care comit incest nu mai fac lucrurile pe care obișnuiau să le facă. Toată viața credinciosului este modelată de această lege lăuntrică. Oamenii aceștia doresc să pună în practică ceea ce Dumnezeu pune în ei, iar dorința aceasta se potrivește cu făgăduința puterii lui Dumnezeu. Iată esența a ceea ce înseamnă să trăiești într-o relație de legământ cu Dumnezeu.

Astfel, în trimestrul acesta vom privi mai îndeaproape la ce este legământul lui Dumnezeu, ce oferă el și ce cere. Deși sunt inspirate din multe surse, studiile se bazează foarte mult pe lucrarea regretatului dr. Gerhard Hasel, ale cărui perspective din Cuvânt (unde sunt descoperite promisiunile legământului) ne vor transmite curaj, speranță și înțelegere, ca să putem învăța un lucru pe care poate Hobbes nu l-a învățat niciodată: „În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica” (1 Ioan 4:18).

Gerhard F. Hasel a obținut doctoratul la Universitatea Vanderbilt și a fost profesor de Vechiul Testament și de teologie biblică la Seminarul Teologic din cadrul Universității Andrews. În perioada 1981-1988, a slujit ca decan al seminarului și timp de 27 de ani, ca director de programe doctorale de teologie.

„Lecțiune” sau emisiune?

„Școala Cuvântului” este o emisiune de televiziune, nu un studiu biblic televizat. Pentru cei care știu ce înseamnă o emisiune de televiziune, această afirmație poate părea o pretenție exagerată, căci, în afară de faptul că se află în grila de programe de la Speranța TV și este vizionată de un anumit public, emisiunea are destule carențe. Pentru cei ale căror așteptări sunt definite de structura și de modul de desfășurare ale programului Școlii de Sabat, afirmația de la început poate trezi nemulțumiri. Am primit și reacții, cu tentă de reproș sau de rugămintă, care semnalau dorința ca emisiunea să se desfășoare ca un studiu biblic de la biserică. „La urma urmei”, argumenta cineva, „nu așa face și Cutare, de la Hope Channel?” (Hope Channel este o rețea de televiziune adventistă din Statele Unite.)

Primei categorii, căreia i s-ar putea părea că „emisiune de televiziune” este o pretenție exagerată pentru „Școala Cuvântului”, îi dau dreptate, într-o anumită măsură. O emisiune de televiziune care să fie și de calitate, nu doar să figureze în grila de programe, nu se face cu costuri minime și prin voluntariat, așa cum este cazul pentru Școala Cuvântului. Cu toate acestea, emisiunea continuă să fie urmărită și apreciată nu numai de publicul adventist, ci și de publicul larg. Și aceasta în ciuda faptului că, de-a lungul timpului, formatul emisiunii a trecut prin diferite „metamorfoze” în ce privește frecvența și numărul de ediții, durata, poziția în grilă, numărul și tipul de invitați și altele.

Pentru cea de-a doua categorie, care ar putea fi nemulțumită de faptul că Școala Cuvântului nu se desfășoară ca un studiu biblic de la biserică, aș dori să menționez câteva aspecte, nu pentru a justifica ceva, ci pentru a ajuta la conștientizarea unei realități care nu se vede întotdeauna din fața ecranului.

Dacă Speranța TV ar fi fost un sistem cu circuit închis, doar pentru Biserica Adventistă (nu mai întreb care ar fi rostul), Școala Cuvântului ar fi putut să fie un studiu biblic televizat, cu caracteristici specifice: intonarea unor imnuri religioase, rugăciune, colectă, recitarea textului de memorat etc. Dar, din fericire

pentru misiunea Bisericii, Centrul Media Adventist (implicit Speranța TV) este un instrument ale cărui producții sunt destinate, în primul rând, publicului larg, oamenilor care nu cunosc Biblia și valorile adventiste. Acesta este motivul pentru care vocabularul folosit în emisiune (să luăm doar acest exemplu) nu poate conține apelative de tipul „frate” și „soră” sau termeni din jargonul intern, cum ar fi „lecțiune”, „comunitate”, „devoțional” (ca substantiv!) etc.

Faptul că emisiunea este legată „ombilical” de departamentul Școala de Sabat și bazată pe tematica studiului săptămânal nu o „predestinează” să fie o reflectare a programului de la biserică sau să urmeze fidel structura și întrebările studiului săptămânal. Tematica și conținutul studiilor Școlii de Sabat sunt doar pretextul pentru a aduce în dezbatere anumite probleme și realități spirituale contemporane, în maniera adecvată unei emisiuni televizate difuzate la scară națională sau chiar dincolo de granițele geografice (ținând cont de acoperirea pe care o are Speranța TV și de accesul utilizatorilor internetului).

Realizarea emisiunii în alte locuri decât platoul de la Speranța TV implică nu doar o recuzită corespunzătoare (decor, lumini etc.) în diverse locuri din țară, ci și întrunirea unor condiții care, la momentul acesta, sunt foarte dificil sau chiar imposibil de satisfăcut simultan: găsirea unor invitați corespunzători și disponibili al căror program să corespundă cu cel al moderatorului; deplasarea unei echipe de tehnicieni sau găsirea altora, locali, de un profesionalism cel puțin egal cu al celor de la Speranța TV, care să asigure calitatea grafică și tehnică a emisiunii cel puțin la nivelul actual și, nu în ultimul rând, nevoia soluționării situațiilor neprevăzute, care apar nu de puține ori și ar fi incomparabil mai greu de gestionat decât la sediul Speranța TV.

Cred că era nevoie să fi scris de mult aceste rânduri. Poate că atunci cei mai mulți dintre cei care solicită „să se studieze lecțiunea” la Școala Cuvântului ar fi înțeles și ar fi urmărit această emisiune fără frustrări, dar și cu „ochiul” telespectatorului din afara mediului adventist, ale cărui așteptări sunt diferite. Dacă, după citirea acestor rânduri, cineva încă se mai întreabă ce anume facem la Speranța TV sub denumirea Școala Cuvântului – „lecțiune” sau emisiune? –, răspunsul este: noi încercăm să facem o emisiune de televiziune! În ce măsură reușim, se poate vedea din două direcții: opiniile profesioniștilor și interesul publicului.

*Florian Ristea,
Departamentul Școala de Sabat/Lucrarea Personală*

NU UITAȚI:

PĂRTĂȘIE (5-10 minute)

1. Fiecare membru al Școlii de Sabat se poate bucura de un salut, de un zâmbet, de un bun venit, chiar și musafirii!
2. Fiecare poate să-i încurajeze pe ceilalți, povestindu-le despre un răspuns primit la rugăciune sau o activitate misionară în care a fost implicat(ă).
3. Fiecare le poate împărtăși celorlalți nume de pe lista sa de rugăciune, de la pagina următoare, ca să se roage împreună pentru persoanele respective.

DEZBATERE (20-25 de minute)

1. Putem dezbate ideea principală a fiecărei zile, căutându-i semnificația practică!
2. Este de dorit ca fiecare să se implice în dezbateri, dar fără să acapareze discuția!
3. Citirea zilnică a Bibliei și a Spiritului Profetic, cu ajutorul celor cinci întrebări, poate menține vie viața spirituală!

MISIUNE (5-10 minute)

- ...
1. Dezbaterea studiului se încheie întotdeauna cu decizii de ordin practic!
 2. Fiecare grupă poate planifica o activitate misionară în care să se implice toți membrii.
 3. Știrile video ale Școlii de Sabat, care pot fi descărcate și vizionate accedând adresa de internet: resurse.adventist.pro, conțin idei misionare valoroase, care pot fi aplicate!

LISTĂ DE RUGĂCIUNE

MĂ ROG pentru:

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

Cercetați Scripturile

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. – *Sfaturi pentru biserică*, p. 113

APRIIE

1. Mica 2
2. Mica 3
3. Mica 4
4. Mica 5
5. Mica 6
6. Mica 7
7. Naum 1
8. Naum 2
9. Naum 3
10. Habacuc 1
11. Habacuc 2
12. Habacuc 3
13. Țefania 1
14. Țefania 2
15. Țefania 3
16. Hagai 1
17. Hagai 2
18. Zaharia 1
19. Zaharia 2
20. Zaharia 3
21. Zaharia 4
22. Zaharia 5
23. Zaharia 6
24. Zaharia 7
25. Zaharia 8
26. Zaharia 9
27. Zaharia 10
28. Zaharia 11
29. Zaharia 12
30. Zaharia 13

MAI

1. Zaharia 14
2. Maleahi 1
3. Maleahi 2
4. Maleahi 3
5. Maleahi 4
6. Matei 1
7. Matei 2
8. Matei 3
9. Matei 4
10. Matei 5
11. Matei 6
12. Matei 7
13. Matei 8
14. Matei 9
15. Matei 10
16. Matei 11
17. Matei 12
18. Matei 13
19. Matei 14
20. Matei 15
21. Matei 16
22. Matei 17
23. Matei 18
24. Matei 19
25. Matei 20
26. Matei 21
27. Matei 22
28. Matei 23
29. Matei 24
30. Matei 25
31. Matei 26

IUNIE

1. Matei 27
2. Matei 28
3. Marcu 1
4. Marcu 2
5. Marcu 3
6. Marcu 4
7. Marcu 5
8. Marcu 6
9. Marcu 7
10. Marcu 8
11. Marcu 9
12. Marcu 10
13. Marcu 11
14. Marcu 12
15. Marcu 13
16. Marcu 14
17. Marcu 15
18. Marcu 16
19. Luca 1
20. Luca 2
21. Luca 3
22. Luca 4
23. Luca 5
24. Luca 6
25. Luca 7
26. Luca 8
27. Luca 9
28. Luca 10
29. Luca 11
30. Luca 12

Ce s-a întâmplat?

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Apoi Dumnezeu a zis: «Să facem om după _____, după _____; [...] Dumnezeu a făcut pe om după _____, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.» (Geneza 1:26,27)

Raportul biblic despre crearea omului este plin de speranță, de fericire și de desăvârșire. Fiecare zi a Creațiunii s-a încheiat cu declarația divină că lucrurile create erau „bune”. Cu siguranță acest lucru nu a inclus taifunuri, cutremure de pământ, foamete și boli.

Ce s-a întâmplat?

Cea de-a șasea zi a Creațiunii s-a încheiat cu declarația divină că toate erau „foarte bune”, și aceasta pentru că atunci Domnul a creat niște ființe după chipul Său: oamenii. A fost ceva ce El nu făcuse cu privire la nimic până atunci în raportul cărții Geneza. Bineînțeles, aceste ființe erau perfecte în toate privințele. Trebuie să fi fost! La urma urmei, ele au fost create după chipul lui Dumnezeu. În acest cadru, firește că din rândul lor nu au făcut parte criminali, hoți, mincinoși, șarlatani și alții din rândurile lor. Cum așa?

Studiul din săptămâna aceasta analizează Creațiunea, ce a făcut Dumnezeu mai întâi, și apoi ce s-a întâmplat cu acea creație perfectă. În final, vom aborda și tema trimestrului: Ce face Dumnezeu pentru a îndrepta din nou lucrurile.

Studiul pe scurt: Ce ne învață Biblia despre origini? Ce fel de relație a vrut Dumnezeu să aibă cu omenirea? Care a fost scopul pomului cunoștinței bine-lui și răului? Ce speranță le-a fost dată lui Adam și Evei imediat după căderea lor în păcat?

„La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul” (Geneza 1:1).

Un om de știință tocmai își terminase prezentarea despre orbitele planetelor în jurul Soarelui și despre orbita Soarelui în jurul centrului galaxiei, când o doamnă în vârstă, cu niște teniși negri în picioare, s-a ridicat și a spus că pământul era un disc plat care stă pe spatele unei broaște-țeastoase. În glumă, omul de știință a întrebat pe ce stătea broasca-țeastoasă, iar doamna i-a răspuns că țeastoasa stătea pe o altă țeastoasă. „Doamnă”, a continuat glumind omul de știință, „până la urmă pe ce stă *acea* broască-țeastoasă?” Doamna i-a răspuns: „Pe o altă broască-țeastoasă.” Dar până să apuce omul de știință să întrebe pe ce stătea și *acea* țeastoasă, doamna a izbucnit: „Păstrează-ți energia, băiete, sunt țeastoase peste tot, până jos!”

Oricât de hazlie ar fi, istorioara de mai sus are legătură cu cea mai importantă chestiune a existenței umane: natura universului însuși. Ce este lumea aceasta? Cum am ajuns aici? Și unde mergem, în cele din urmă?

Acestea sunt întrebările fundamentale pe care și le pot pune oamenii, deoarece înțelegerea noastră cu privire la cine suntem și cum am ajuns aici va avea un impact asupra modului în care trăim în timp ce suntem aici.

1. Cum răspund textele următoare, fiecare în felul său, la unele dintre întrebările de mai sus? Care este ideea comună tuturor?

Geneza 1:1; Psalmii 100:3; Isaia 40:28; Faptele 17:26; Efeseni 3:9; Evrei 1:2,10

Interesant în legătură cu Geneza 1:1 (și cu celelalte texte) este faptul că Domnul nu încearcă să demonstreze că El este Creatorul. Nu există argumente elaborate pentru a dovedi acest lucru. El este afirmat simplu și clar, fără nicio încercare de a-l justifica, explica sau dovedi. Fie îl acceptăm prin credință, fie nu. De fapt, credința este *singura modalitate* prin care îl putem accepta, dintr-un simplu motiv: nimeni dintre noi nu a fost acolo ca să vadă procesul creării în sine. Ba chiar ar fi fost logic imposibil ca noi să fi fost prezenți la crearea noastră. Chiar și adepții secularismului, indiferent de concepțiile lor cu privire la origini, trebuie să adopte acele concepții tot prin credință și din același motiv: niciunul dintre noi nu a fost acolo ca să asiste la eveniment.

Dumnezeu ne cere să acceptăm prin credință că El este Creatorul, dar ne oferă și motive întemeiate pentru această credință. Care crezi că sunt argumentele pentru care este logic să credem că existăm fiindcă un Creator ne-a așezat aici în mod deliberat, în contrast cu teoria conform căreia am apărut din pura întâmplare.

2. Biblia afirmă că Dumnezeu l-a creat pe om – parte bărbătească și parte femeiască – „după chipul Său” (Geneza 1:127). Pe baza acestei idei, răspunde la următoarele întrebări:

Ce înseamnă faptul că Dumnezeu ne-a creat după chipul Său? În ce fel suntem noi „după chipul Său”? _____

Potrivit raportului din Geneza, a mai făcut Dumnezeu și altceva „după chipul Său”, în afară de om? Dacă nu, ce ne spune aceasta despre statutul nostru unic, spre deosebire de restul creației de pe pământ? Ce lecții putem extrage din această diferență? _____

Ce altceva se mai poate găsi în raportul despre crearea omului care diferențiază rasa umană de tot ceea ce Domnul mai crează? Vezi Geneza 2:7,18-25.

Deși trebuie să vorbim despre Dumnezeu în termeni omenești, nu trebuie să uităm că El este o ființă spirituală (Ioan 4:24), cu însușiri divine. Tot ce putem spune este că, în natura noastră fizică, mintală și spirituală, noi Îl reflectăm într-un anumit mod pe Creatorul nostru, oricât de multe lucruri despre El rămân încă învăluite în mister, cel puțin pentru noi. Cu toate acestea, Biblia subliniază aspectul spiritual și pe cel mintal al ființei noastre. Noi putem dezvolta și îmbunătăți aceste aspecte. Ceea ce face posibilă o relație dătătoare de viață cu Dumnezeu este unicitatea minții noastre, ceva ce nimic din restul creației lui Dumnezeu de pe pământ pare să nu fie în stare să facă.

Atât bărbații, cât și femeile împărtășesc privilegiul de a fi făcuți după chipul lui Dumnezeu. În crearea lor nu există niciun indiciu al inferiorității unuia față de celălalt. Dumnezeu Însuși i-a făcut din același material. Dumnezeu i-a făcut pe amândoi egali din start și i-a așezat împreună într-o relație specială cu El. Amândoi au avut aceeași ocazie de a-și dezvolta caracterul dat de Dumnezeu într-un mod în care avea să-l aducă slavă lui Dumnezeu.

„Dumnezeu personal i-a dat lui Adam un tovarăș. El i-a făcut ajutorul «potrivit pentru el», un ajutor care să-i corespundă, unul care era potrivit să fie tovarășul său și care putea fi una cu el în iubire și simpatie. Eva a fost creată dintr-o coastă luată de la Adam, aceasta însemnând că ea nu trebuia să-l controleze, să-l stăpânească pe el, care era capul, dar nici să fie călcată în picioare ca fiind inferioară, ci să stea lângă el ca fiind egali, să fie iubită și ocrotită de el.” — Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 46.

Observă care au fost primele cuvinte pe care Dumnezeu li le-a adresat oamenilor, cel puțin așa cum apar ele în Scriptură. El le-a îndreptat atenția spre abilitatea lor de a procrea, de a face să li se înmulțească specia. Apoi, le-a îndreptat atenția spre pământ, spre creație, și le-a spus să-l umple, să-l supună și să-l stăpânească. De asemenea, Dumnezeu le-a vorbit despre plantele pe care le puteau mânca. Pe scurt, conform Bibliei, primele cuvinte ale lui Dumnezeu adresate bărbatului și femeii s-au referit în mod specific la interacțiunea și la relația lor cu lumea fizică.

3. Ce ne spun versetele de mai jos despre modul în care vede Dumnezeu lumea materială? Implică ele că există ceva rău în lucrurile materiale și în faptul de a ne bucura de ele? Ce lecții putem învăța din aceste scene timpurii ale istoriei omenești despre modul în care ar trebui să ne raportăm la creație?

Geneza 1:28,29 _____

De asemenea, cu aceste cuvinte, Dumnezeu face primii pași spre o relație cu omenirea. El le-a vorbit primilor oameni, le-a dat porunci, le-a spus ce să facă. Există și o responsabilitate implicită în aceste cuvinte. Dumnezeu le-a cerut să fie stăpâni peste această minunată creație pe care El Însuși a făcut-o.

4. În textul de mai jos se spune că Dumnezeu i-a binecuvântat pe Adam și pe Eva. Ce înseamnă aceasta? Ce fel de relație implică acest lucru între ei și Creatorul lor?

Geneza 1:28 _____

Dumnezeu li Se adresează lui Adam și Evei ca unor ființe inteligente care pot răspunde la bunătatea Lui și pot intra în comuniune și părtășie cu El. Pe lângă aceasta, ca niște creaturi-copii, Adam și Eva erau dependenți de binecuvântarea și de grija Tatălui lor Creator. El le oferea tot ceea ce ei aveau nevoie. Ei nu au făcut nimic ca să merite ceea ce El le dădea. Primeau pur și simplu ceea ce nu câștigaseră singuri.

Când citim despre crearea bărbatului și a femeii, putem vedea înainte de păcat elemente ale tipului de relație pe care Dumnezeu vrea să o avem cu El acum, după păcătuire. Recapitulează studiul zilei de azi și vezi ce analogii poți găsi care să te ajute să înțelegi modul în care ne putem raporta la El chiar și în starea noastră căzută.

„Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: «Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit»” (Geneza 2:16,17). Testul acesta le-a oferit lui Adam și Evei posibilitatea de a-și exersa liberul-arbitru. De asemenea, testul le-a oferit ocazia de a răspunde pozitiv sau negativ la relația lor cu Creatorul. El mai arată și că Dumnezeu i-a făcut ființe morale libere. La urma urmei, dacă n-ar fi avut posibilitatea de a nu asculta, de ce S-ar mai fi preocupat Domnul, de la bun început, să-i avertizeze cu privire la ascultare?

„Tot ceea ce a avut loc înainte de capitolul 2 a pavat calea spre acest punct culminant [Geneza 2:16-17]. Viitorul rasei umane se concentrează în jurul acestei singure opreliști. Omul nu trebuie să fie dezorientat de o mulțime de chestiuni. O singură poruncă trebuie avută în vedere. Astfel, prin faptul că a restrâns numărul interdicțiilor la una singură, Iehova oferă dovezi ale milei Sale. În plus, pentru a demonstra că această singură poruncă nu este grea, Domnul o așază în contextul unei permisiuni mai cuprinzătoare: «din orice pom din grădină»” — H. C. Leupold, *Exposition of Genesis*, vol. 1, p. 127.

Prin chemarea adresată lui Adam și Evei de a asculta de voia Lui, Dumnezeu le-a spus: Eu sunt Creatorul vostru și v-am făcut după chipul Meu. Viața voastră este susținută de Mine, căci în Mine aveți viața, mișcarea și ființa. V-am oferit toate lucrurile necesare bunăstării și fericirii voastre (subzistență, casă, tovărășie umană) și v-am făcut stăpâni ai lumii de sub Mine. Dacă sunteți dispuși să susțineți această relație cu Mine pentru că Mă iubiți, atunci Eu voi fi Dumnezeu vostru, iar voi veți fi copiii Mei. Puteți afirma această relație și încrederea pe care ea o implică ascultând pur și simplu de porunca aceasta specifică.

Până la urmă, relația noastră cu Dumnezeu poate fi eficientă și de durată doar dacă noi alegem în mod liber să acceptăm voia Lui. Respingerea voii Sale înseamnă, în esență, să pretindem să fim independenți de El. Acest lucru arată că noi credem că nu avem nevoie de El. Este o alegere care duce la cunoștința răului, iar răul duce la înstrăinare, singurătate, frustrare și moarte.

Testul pe care Dumnezeu li l-a dat lui Adam și Evei a fost unul al loialității și al credinței. În ce fel ne confruntăm și noi astăzi cu teste asemănătoare? Cum servește Legea lui Dumnezeu drept o analogie a poruncii date în Geneza 2:16,17?

- 5. Avem tendința să-i credem pe cei pe care îi cunoaștem și să ne îndoim în mod instinctiv de cei pe care nu îi cunoaștem. Eva s-ar fi îndoit în mod natural de Satana. Mai mult, orice atac direct la adresa lui Dumnezeu ar fi făcut-o să aibă o atitudine defensivă. Prin urmare, ce pași a făcut Satana ca să ocolească sistemul natural de apărare al Evei?**

Geneza 3:1-6 _____

„Oricât de deplorabil a fost păcatul Evei și încărcat de o potențială suferință pentru familia omenească, alegerea ei nu a inclus neapărat rasa umană în pe-deapsa pentru păcatul ei. Alegerea lui Adam, în deplină înțelegere a unei porunci exprese a lui Dumnezeu, mai degrabă decât cea Evei, a fost cea care a făcut ca păcatul și moartea să fie partea inevitabilă a omenirii. Eva a fost înșelată. Adam, nu.” — *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 231

Ca urmare a acestei încălcări flagrante și a nesocotirii poruncii lui Dumnezeu, relația dintre Dumnezeu și oameni este acum ruptă. Ea s-a schimbat dintr-o părtășie directă cu Dumnezeu într-o fugă plină de teamă din prezența Sa (Geneza 3:8-10). Înstrăinarea și separarea au luat locul părtășiei și al comuniunii. Păcatul a apărut și toate consecințele lui urâte au urmat. Dacă nu se făcea ceva, omenirea se îndrepta spre distrugerea veșnică.

- 6. În mijlocul acestei tragedii, ce cuvinte de speranță și de făgăduință a rostit Dumnezeu?**

Geneza 3:15 _____

Uimitorul cuvânt de speranță profetică al lui Dumnezeu vorbește despre o vrăjmășie între șarpe și femeie, între Sămânța ei și sămânța lui. Acest lucru culminează cu apariția victorioasă a unui Urmaș reprezentativ din sămânța femeii, care îi dă o lovitură mortală lui Satana.

În starea lor cumplită de neajutorare, Adam și Eva trebuiau să găsească speranță în această făgăduință mesianică, o speranță care avea să le transforme existența, fiind dată și susținută de Dumnezeu. Făgăduința despre Mesia și despre biruința finală, oricât de vag a fost afirmată la vremea aceea, a ridicat întunecimea în care actul lor de păcătuire îi așezase.

Citește Geneza 3:9, unde Dumnezeu le spune lui Adam și Evei: „Unde ești?” Bineînțeles, Dumnezeu știa unde era ei. În loc să fie pline de condamnare, cuvintele Lui aveau scopul de a-i atrage înapoi la El pe oamenii chinuți de remușcări. În ce fel îl vedem și acum pe Dumnezeu cum caută să ne cheme la mila și la harul Său?

„Cred că a fost o predică despre Evanghelie în acele două cuvinte divine, în timp ce ele străbăteau desișul tufișului și ajungeau cu o puternică rezonanță la urechile fugarilor: «Unde ești?» Dumnezeuul tău nu este dispus să te piardă. El a ieșit să te caute, așa cum curând după aceea El a plănuit să vină în persoana Fiului Său, nu doar ca să caute, ci și ca să salveze ceea ce acum este pierdut.” — Charles Spurgeon, *The Treasury of the Bible*, 1962, Old Testament, vol. 1, p. 11.

Rezumat: Dumnezeu ne-a creat după chipul Său pentru ca între El și noi să poată fi o părtășie plină de iubire. Deși apariția păcatului a distrus unitatea de la început, Dumnezeu caută să restaureze relația aceasta prin intermediul planului de mântuire. În calitate de creaturi dependente, viața capătă adevăratul sens și claritate doar atunci când suntem uniți cu Creatorul nostru.

Studiu la rând¹:

Iona 1 – Mica 3

Evanghelizare, subcapitolul „Câștigarea familiilor”

1. De unde știa corăbierii că Iona fugea de fața Domnului?

2. Cine îndepărtează îndurarea de la ei înșiși?

3. Cum l-ar fi primit poporul pe cel care ar fi venit „cu vânt și minciuni”?

4. Care era datoria căpeteniilor și a mai-marilor „casei lui Israel”?

5. Completează citatul: „Prezentarea lui Hristos în familie, la gura sobei ”

¹ Întrebările sunt alcătuite pentru stimularea lecturării zilnice a Bibliei și a scrierilor lui Ellen G. White, și nu în mod necesar pentru aprofundarea anumitor subiecte.

Text-cheie: Geneza 1:26,27

I. Privire generală

Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său ca să poată exista o relație profundă între El și noi, oamenii. Nesocotirea voinței lui Dumnezeu de către Adam și de către Eva a dus la ruperea acelei relații. Totuși, Dumnezeu a avut un plan de rezervă: restaurarea relației rupte prin Isus Hristos, Fiul Său.

II. Comentariu

Curiozitatea lipsită de respect este o capcană diabolică a credinței, prin care cineva caută să pătrundă adevăruri pe care Dumnezeu nu intenționează să fie vreodată cercetate (vezi Deuteronomul 29:29). „Dar, când Dumnezeu l-a spus Fiului Său: «Să facem om după chipul și înfățișarea Noastră», Satana a fost invidios pe Isus. El dorea să fi fost consultat în privința creării omului și, pentru că nu i se ceruse sfatul, s-a umplut de invidie, gelozie și ură.” – Ellen G. White, *Scieri timpurii*, p. 145.

Întrebări fundamentale

În Geneza 1:1, verbul special *bara* („a crea”) exprimă capacitatea Trinității de a converti energia cosmică în materie. Unii cred că verbul *bara* exprimă ideea eliberării divine a energiilor creatoare, care a produs ceva din nimic. *Bara*, sau Creațiunea, a fost realizată „printr-un act creator absolut, adică [...] având un început și o aducere la existență din nimic (*ex nihilo*), și nu doar o simplă modelare a unei materii preexistente.” – Harold Kuhn, „God Makes”, în *The Living God: Readings in Christian Theology*, p. 481.

Credința care dănuiește înfloarește în beznă necunoscutului divin, strălucind ca un far biciuit de furtună care rezistă în ciuda valurilor necredinței. O asemenea credință supraviețuiește prin negura deasă a sistemelor de credință nebiblice despre originile omului.

„Spiritismul învață «că omul este creația progresului».” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 554.

„Darwinismul social [...] pune bazele pentru ca, sub mantia științei, geneticienii și biologii să clasifice ființele umane într-un mod care să susțină superioritatea rasială – o idee care a atins apogeul în Germania nazistă.” – Charles E. Bradford, *Sabbath Roots: The African Connection*, Departamentul Asociația Pastorală al Conferinței Generale, pp. 66–67.

După chipul Creatorului

Cuvântul *țelem* („chip”) denotă conturul sau umbra unei figuri, iar *demut* („asemănare”), concordanța sau asemănarea acelei umbre cu figura.

„Asemenea lui Dumnezeu, el [omul] avea puterea de a alege, libertatea de a gândi și de a acționa în conformitate cu imperativele morale. În acest fel, omul era liber să iubească și să asculte sau să fie neîncredător și să nu asculte.” – *Advenștii de ziua a șaptea cred... O expunere biblică a celor 28 de puncte fundamentale de doctrină*, Editura Viață și Sănătate, București, 2009, p. 117.

Dumnezeu și omenirea

În sens biblic, atunci când binecuvântează, Dumnezeu autorizează funcția sau împlinirea lucrului binecuvântat. „Dumnezeu l-a creat pe om spre slava Sa, pentru ca, după încercare și probă, *familia omenească să poată deveni una cu familia cerească*. Planul lui Dumnezeu a fost acela de a repopula cerul cu oameni, dacă aceștia aveau să se dovedească ascultători de fiecare cuvânt al Său.” – Ellen G. White *Comments, The SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 1082, subliniere adăugată. (Vezi și Isaia 43:7.)

La pomul cunoștinței binelui și răului

„Îngerii care îl urmaseră pe Satana îl căutau, iar el s-a ridicat și, luându-și o privire sfidătoare, i-a informat cu privire la planurile lui de a-l smulge pe nobilul Adam și pe tovarășa lui, Eva, din mâna lui Dumnezeu. [...] Ei credeau că, dacă ar putea obține acces la pomul vieții din mijlocul grădinii, tăria lor ar fi egală cu cea a îngerilor sfinți și nici chiar Dumnezeu nu i-ar putea alunga.” – Ellen G. White, *Istoria mântuirii*, p. 27.

În cuvinte simple, Dumnezeu a avertizat perechea inocentă să evite pomul special pus deoparte de Dumnezeire. „Domnul mi-a oferit o priveliște a altor lumi. Mi-au fost date aripi și un înger m-a însoțit de la cetate până la un loc care era măreț și strălucitor. Iarba aceluia loc era de un verde-crud, iar păsările de acolo scoteau trilurile unui cântec plăcut. Cei ce locuiau acolo erau de toate mărimile; erau încântători, cu o înfățișare plină de noblețe și măreție. [...] Apoi am văzut doi pomi, unul arătând foarte asemănător cu pomul vieții, din cetate. Fructele ambilor pomi arătau grozav, dar dintr-unul ei nu puteau mânca. Aveau libertatea de a mânca din amândoi, dar li se interzisese să mănânce dintr-unul. Apoi, îngerul care mă însoțea mi-a spus: «Niciunul din cei aflați în acest loc nu a gustat din pomul oprit.»” – Ellen G. White, *Scrieri timpurii*, p. 39. (Vezi și Geneza 2:15-17.)

Ruperea relației

Teologia răzvrătirii umane este legată de raționamentul păcătos al lui Adam, care a învăluit pomul oprit în relativism. **Relativismul**, o nouă paradigmă a răului, în care eul își menține tendința de a decide proprii parametri de moralitate, se află în concurență cu voința suverană a lui Dumnezeu și ar fi de neînving fără intervenția divină. (Vezi Judecătorii 21:25.)

Urmările au fost tragice. „Amândoi au mâncat, iar marea înțelepciune pe care au dobândit-o a fost cunoașterea păcatului și un simțământ de vinovăție. *Învelişul de lumină* din jurul lor a dispărut curând, iar sub povara vinii și a pierderii *învelitorii lor divine* i-a cuprins un tremur.” – Ellen G. White, *Istoria mântuirii*, p. 37, subliniere adăugată.

III. Aplicație

De meditat: Trăim cu urmările păcatului în orice aspect al vieții noastre. Există o învățătură teologică numită „depravare totală”. Deși nu înseamnă ceea ce expresia denotă în mod obișnuit astăzi, nici nu este cu mult mai bine. Ea se referă la faptul că fiecare aspect al existenței umane a fost afectat de păcat. Din nefericire, așa stau lucrurile.

1. Cum vedem realitatea acestei „depravări totale” manifestându-se în viața noastră? Este ceva ce putem face în sensul acesta? Iar dacă nu putem face nimic, deoarece aceasta este natura noastră, cum o putem birui și în ce măsură?
2. Deoarece este omniscient, Dumnezeu a fost pe deplin conștient de „riscul” pe care îl presupunea crearea omului după chipul Său. Gândește-te cât de greu l-a fost când a trebuit să recurgă la „Planul B – Moartea singurului Său Fiu”. Ce înseamnă Planul B pentru tine atunci când treci dincolo de limitele relației tale cu Dumnezeu? În ce fel se aseamănă abaterile și ispitele tale cu cele cu care Adam și Eva s-au confruntat?
3. Cartea Geneza arată că omul a fost făcut după chipul lui Dumnezeu. A fost acest lucru valabil doar pentru existența dinainte de cădere sau este încă adevărat, într-un anumit sens? Dacă da, în ce fel?
4. Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei să stăpânească și să supună pământul și forțele naturii. Cum ar trebui să interpretăm această poruncă în lumina exploatării deseori iresponsabile a naturii de către oameni?
5. Adam și Eva au păcătuțit în urma exercitării libertății lor de alegere. Deși Dumnezeu a rânduit ca liberul-arbitru să fie un dar, el s-a transformat într-un blestem. Poți să te gândești la alte lucruri care sunt bune în sine, dar care pot fi pervertite ca urmare a alegerilor noastre greșite?